

hovedregel. Så står der også, at det skal være en hovedregel, at børn skal have let adgang til en klageadgang. Og der mener jeg altid, det må være afhængigt af den enkelte sag. Det kan ikke altid i alle sager være en fordel, at man har en let klageadgang, for der kan være forældre, der står i en ulykkelig situation, som kan føle sig fristet til at presse børn, hvis de har en let klageadgang.

Jeg synes, man skal inddrage børnene. Vi skal selvfølgelig leve op til børnekonventionen, og jeg synes som udgangspunkt også, det er et meget sympatisk beslutningsforslag. Jeg lægger selvfølgelig meget stor vægt på, at der er mange organisationer, der har været inddraget i det her arbejde. Vi er ikke positivt indstillet over for den generelle klageadgang, men de steder, hvor det er relevant, skal der selvfølgelig være en klageadgang.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare lige forstå ministeren. Ministeren siger, der er flere elementer i det her forslag, som hun godt kan støtte – det kan vi jo så kigge nærmere på under udvalgsarbejdet – men ministeren vil så ikke være med til at skrive under på, at børn skal have klageadgang i alle sager. Så kan ministeren jo under udvalgsarbejdet svare på, hvad det er for nogle områder, hvor ministeren ikke mener der skal være klageadgang, og så kan vi se på det. Det er jo bare en helt anden ting end at sige, at man er imod, at børn skal have klageadgang.

Hvad angår forældreansvarsloven, som vi lige har haft et kæmpe arbejde om, var vi jo netop inde på, hvordan vi udformede reglerne, så børn fik meget større indflydelse på de sager, der i den grad har betydning for dem selv.

Jeg håber da, at det betyder, at ministeren vil være lidt mere positiv under udvalgsarbejdet og komme med de konkrete ting, hvor ministeren mener, at man ikke lige kan gennemføre forslaget, men ellers godt kan.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Nu har jeg jo altså gennemgået de dele af forslaget, som vi i hvert fald ikke kan støtte, bl.a. at der står, at børnekonventionen skal inkorporeres i dansk lovgivning. Det har vi svaret på at vi ikke synes er nødvendigt, og vi sørger for, at lovgivningen lever op til det. At vi skulle beslut-

te ressortfordeling, hvad angår børn, synes jeg måske heller ikke er så hensigtsmæssigt. Så alene derfor kan vi ikke støtte det.

Kl. 16.20

Jeg synes generelt, det er et sympatisk forslag, og vi ønsker også at styrke børns retsstilling. Vi siger bare: Man skal ikke have den her tro på, at fordi man giver en generel klageadgang, så er børn pr. definition bedre stillet, for sådan er det ikke i alle sager. Men selvfølgelig er vi også interesseret i, at de skal høres og inddrages, og de skal også have klageadgang i de sager, hvor det er relevant.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til familie- og forbrugerministeren. Den første ordfører er hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Det foreliggende beslutningsforslag består af seks punkter:

Med hensyn til det første punkt om, at børn skal høres i alle sager, der vedrører dem, dog begrænset af et modenhedskriterium, skal jeg bemærke, at vi i Venstre ikke kan støtte dette punkt.

Forslaget er for så vidt udtryk for et uden tvivl fromt ønske, men vi finder det betænkeligt at formulere en så vidtgående og helt generel regel, der ikke er egnet til at sikre, at barnet konkret og specifikt kommer til orde i de sager, hvor der eksisterer et behov for det. Såfremt forslagsstillerne mener, der er specifikke områder, hvor børnene ikke har tilstrækkelig mulighed for at blive hørt, ja, så vil Venstre naturligvis gerne tage en debat om det.

Det er ligeledes et problem at indføre en generel regel som den foreslåede af den grund, at børn kan blive eller føle sig ansvarlige for en beslutning truffet af den offentlige forvaltning.

Endelig er der hensynet til børns begrænsede forståelse af deres egen situation. Det er ingen hemmelighed, at børn ofte ikke kan overskue komplekse situationer og forstå, hvad der vil gavne dem bedst.

Vedrørende det andet punkt om, at børn skal have let adgang til at klage over afgørelser, der vedrører dem, er det principielt de samme betragtninger, der gør sig gældende, som anført angående den foreslåede høringspligt.

Vi kan ikke lægge ansvaret for klager over på barnets skuldre. Med en afgørelse, der måske er til skade for barnet, vil barnet blive ansvarliggjort, fordi det ikke klagede. Det må naturligvis